

kudarc minden valamire való cselekedet kísérője... és lehet, hogy a mostoha körülmények között végig sem játszhatjuk szerepünket... a mi győzelmünk talán még nem teljes, csupán egy újabb győzelem előjátéka... De ennek ellenére nem szabad abbahagyni... nem szabad — a nyitányt még finálé is követi...

Igen, ezt akkor mondtad... mikor is?... Mindegy...

A papírdarabot szétmorzsolom, s kilépünk a folyosóra.

Erőlködve kapaszkodom a korlátba.

...Egyedül nem válthatom... de hát Péternek van igaza!... Nem, Péternek nincs igaza!... Nem egyedül — íme, a foglár is... Ez csak előjáték... első felvonás... a cselekmény majd kibontakozik... a darab folytatódik...

Felérünk.

Első emelet, balra a harmadik ajtó. Az ajtó mögött minden ismerős, a papírkosár, a zongoraszék, a...

Belépek, s amíg tekintetemmel megkeresem a zongoraszéket, határozottan érzem, hogy ma este otthon alszom — gondolatban...

